

7. Starten på Churchill-Klubben.

Et af medlemmerne af Churchill-Klubben (formodentlig Knud Pedersen) har skrevet dette anonymiserede tekststykke om Churchill-Klubben i rektor Galsters bog om Aalborg Katedralskole under Besættelsen. Dette tekststykke er ligesom Knud Pedersens første bog om Churchill-Klubben skrevet kort tid efter befrielsen.

Kjeld Galster. Aalborg Katedralskole under besættelsen, Aalborg 1945, side 16-17

Den 21. December 1941 var vi samlet en Del Elever fra 4. M.a. for at forberede de Løjer, vi vilde holde med vor Lærer næste Dag før Juleafslutningen. Da vi havde faaet det hele tilrettelagt, var Klokken blevet hen ad 5, og en Del af Eleverne gik. Tilbage var der fire, og lidt efter kom en ældre Bror til ham, vi var hos. Samtalen gled snart hen paa Tyskerne og Besættelsen, og det viste sig hurtigt, at vi alle fem var meget irriterede over, at Tyskerne befandt sig her i Landet. En henledte Opmærksomheden paa, at man i andre besatte Lande ikke fandt sig i Tyskernes Herredømme. Det bevirkede, at vi begyndte at diskutere, om der ikke kunde gøres noget imod Tyskerne. Vi var efterhaanden enige om, at Danmark vilde staa betydeligt bedre, naar Fredskonferencen engang skulde holdes, hvis det kunde siges, at Danskerne modarbejdede Tyskerne saa meget som muligt. Men det var jo tydeligt, at Regeringen ikke havde i Sinde at gaa imod Nazi-Soldaterne, og vi blev derfor efterhaanden klar over, at skulde der gøres noget (og det skulde der), saa maatte det være det private Initiativ og ikke Staten som saadan, der greb ind. Men de voksne syntes ikke at have noget Initiativ, og saa var der jo egentlig kun os Skoledrenge tilbage. Nu begyndte den ældste af Brødrene at fortælle om en Sabotage Klub, som han og Broderen havde været med til at stifte, mens de boede i Odense. Den hed „Royal Air Force-Klubben" og havde til Hensigt at genere Tyskerne saa meget som muligt ved at nedtage Skilte opsat af Tyskerne og ved at klippe tyske Telefonledninger over. Han foreslog at danne en noget tilsvarende her, og vi gav Sammenslutningen Navnet „Churchill-Club", fordi vi syntes, at hele Kampen mod Nazi-Tyskland paa en Maade var personificeret i denne stoute Mand, der den Gang var Marineminister."

(....)

„I Slutningen af Vinteren og henad Foraaret fik vi taget fat med Nedrivning af tyske Skilte, og kunde det ikke lade sig gøre, nøjedes vi med at ødelægge dem. Vi fik ogsaa ødelagt en Del Inventar og Regnskaber hos Storetreprenør og Værnemager Fuchs i Nørresundby og medtog en skrivemaskine.

Nu nærmede den 9. April sig, og vi var klar over, at Aftenen før maatte vi foretage os noget større. Om Eftermiddagen d. 8. April uddelte vi hjemmelavede Løbesedler, der var duplikeret i et Antal af ca. 400 Stykker, udstyret med et antinazistisk Tegn: Hagekorset med Pile. Om Aftenen gik vi saa rundt med Malerpotte og malede Tegnet paa Husmure og navnlig paa Gadedøre.

Senere brændte vi Jernbanevogne med tysk Materiel af, og nu begyndte vor Interesse for Vaaben at vaagne. I Mellemtiden var der nemlig sket en mærkbar Forandring i Klubben.

Maalet: „at kæmpe mod Nazi-Tyranniet", var stadig det samme, men de Midler, vi vilde bruge, var nu helt andre. Vi vilde ikke mere nøjes med Ødelæggelse af Skilte og foretage andre lignende Smaatterier. Nu vilde vi have Vaaben, saa mange vi overhovedet kunde skaffe, og vi vilde have Klubbens Medlemstal udvidet det mest mulige; samtidig syslede vi med Oprettelse af Afdelinger i andre Byer. Det lykkedes i Brønderslev, og der var jo en i Odense; i Nibe kunde vi derimod ikke faa

det til at glide. Det ene Haandvaaben efter det andet gled ind i vort „Arsenal“, og Antallet af Medlemmer steg stadig; vi naaede op paa omkring 20"¹

---

¹ For at blive medlem af Churchill-Klubben skulle man stjæle et våben fra tyskerne